

UCHWAŁA NR 156 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1971 r.

w sprawie kierowania pracowników na studia doktoranckie dla pracujących oraz w sprawie ulg i świadczeń przysługujących tym pracownikom.

W celu stworzenia warunków do realizacji postanowień uchwały IV Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej dotyczących intensyfikacji kształcenia kadr naukowych dla potrzeb gospodarki narodowej Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Na studia doktoranckie dla pracujących bez oderwania od pracy zawodowej, zwane dalej „studiami”, mogą być przyjmowani pracownicy, skierowani na te studia przez zakłady pracy wymienione w § 2.

§ 2. 1. Do kierowania na studia uprawnione są:

- 1) resortowe instytuty naukowo-badawcze, centralne laboratoria, biura konstrukcyjne i technologiczne, biura projektów, zakłady badań i doświadczeń oraz inne jednostki organizacyjne gospodarki narodowej, zatrudniające pracowników naukowo-badawczych, jak również przedsiębiorstwa, w których skład wchodzi komórki o charakterze i zakresie prac wymienionych wyżej placówek — w odniesieniu do pracowników naukowo-badawczych i inżynierów technicznych,
- 2) ministerstwa, urzędy centralne, prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) i zjednoczenia — w odniesieniu do posiadających duże doświadczenie praktyczne pracowników na stanowiskach kierowniczych lub samodzielnych, zaj-

mujących się działalnością organizatorską, a wyjątkowo w odniesieniu do innych pracowników wykazujących się wybitnymi uzdolnieniami do pracy naukowo-badawczej,

- 3) w szczególnie uzasadnionych wypadkach inne jednostki gospodarki narodowej — w odniesieniu do pracowników określonych w pkt 1 i 2.

2. Na studia mogą być kierowani pracownicy odpowiadający warunkom określonym w art. 4 ust. 1 pkt 1 albo ust. 2 lub ust. 3 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 32), wykazujący się właściwą postawą społeczno-polityczną. Decyzja w tej sprawie powinna być uzgodniona z radą zakładową.

§ 3. Skierowanie na studia powinno być uzależnione od złożenia zobowiązania, że pracownik po ukończeniu studiów będzie pracował w zakładzie pracy przez okres co najmniej 3 lat na stanowisku odpowiadającym jego kwalifikacjom.

§ 4. 1. Zakłady pracy kierujące pracowników na studia obowiązane są do zapewnienia tym pracownikom warunków niezbędnych do uczestniczenia w zajęciach obowiązkowych wynikających z programu studiów oraz do prowadzenia pracy badawczej, związanej z tematem rozprawy doktorskiej.

W szczególności do obowiązków zakładów pracy należy:

- 1) udzielanie zwolnień z pracy na zajęcia obowiązkowe w wymiarze do 14 godzin miesięcznie,
- 2) udzielanie pracownikom zamieszkałym poza siedzibą studiów zwolnień z pracy na dojazd z miejsca zamieszkania lub zależnie od potrzeby — z miejsca pracy do miejsca studiów i z powrotem,
- 3) utworzenie na terenie zakładu pracy odpowiedniego — zgodnego z potrzebami zakładu i tematem rozprawy doktorskiej pracownika — stanowiska badawczego oraz zaopatrzenie go w odpowiednią aparaturę i materiały do badań i zapewnienie pomocy technicznej,
- 4) umożliwienie kierownikom naukowym uczestników studiów bezpośredniego zaznajomienia się na terenie zakładu pracy z przebiegiem badań związanych z tematem rozprawy doktorskiej, udzielanie pomocy, konsultacji i zaleceń dotyczących warunków do prowadzenia badań w ramach tematu rozprawy doktorskiej.

2. Zwolnień z pracy na zajęcia obowiązkowe (ust. 1 pkt 1) oraz na przejazdy z miejsca zamieszkania lub z miejsca pracy do miejsca studiów i z powrotem (ust. 1 pkt 2) udziela zakład pracy na podstawie wniosku pracownika, zaopiniowanego przez kierownika studiów, który stwierdza potrzebę korzystania przez zainteresowanego z tych uprawnień.

§ 5. Zakład pracy może zgłaszać wnioski w sprawie doboru tematyki pracy doktorskiej pracownika oraz upoważniony jest do uzyskiwania informacji od kierownika studiów bądź opiekuna naukowego o przebiegu i postępach studiów pracownika.

§ 6. 1. Uczestnicy studiów mogą otrzymać stypendium naukowe w wysokości 1.000 złotych miesięcznie na łączny okres 12 miesięcy w ciągu trwania studiów.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach stypendium może być przyznane na dalszy okres, nie dłuższy jednak niż 6 miesięcy.

3. Stypendium jest płatne miesięcznie z góry.

4. Pracownicy pobierający stypendium nie mogą w okresie pobierania stypendium wykonywać poza głównym miejscem pracy dodatkowych stałych zajęć zarobkowych. Wykonywanie pracy dodatkowej na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło wymaga każdorazowej zgody kierownika jednostki prowadzącej studia i kierownika zakładu pracy.

5. Stypendium przyznaje i wypłaca w ramach posiadanych na ten cel środków zakład pracy kierujący pracownika na studia. Przyznanie stypendium może nastąpić także z inicjatywy ministra (kierownika urzędu centralnego), któremu podlega dany zakład pracy.

6. Do wniosku pracownika o przyznanie stypendium powinny być dołączone:

- 1) informacja jednostki prowadzącej studia o przebiegu i wynikach studiów zainteresowanego,
- 2) oświadczenie zainteresowanego o niewykonywaniu lub zobowiązanie do zaprzestania wykonywanych poza głównym miejscem pracy dodatkowych zajęć zarobkowych w okresie pobierania stypendium.

7. Zakład pracy cofa stypendium, jeżeli stypendysta:

- 1) zostanie skreślony z listy uczestników studiów,
- 2) nie wykazuje dostatecznych postępów w nauce,
- 3) wykonuje bez zezwolenia dodatkowe zajęcia zarobkowe.

8. Wypłatę stypendium wstrzymuje się z dniem pierwszym miesiąca następującego po wydaniu decyzji o cofnięciu stypendium.

9. Stypendium podlega zwrotowi w całości w razie niespełnienia przez stypendystę zobowiązania, o którym mowa w § 3, lub w razie skreślenia stypendysty z jego winy z listy uczestników studiów. Zwolnienie od obowiązku zwrotu stypendium może nastąpić w trybie i na zasadach określonych w § 7 uchwały nr 294 Rady Ministrów z dnia 23 września 1968 r. w sprawie fundowanych stypendiów doktoranckich (Monitor Polski Nr 41, poz. 288).

§ 7. Pracownik skierowany na studia otrzymuje od zakładu pracy:

- 1) płatny urlop szkoleniowy w wymiarze do 28 dni na przygotowanie się do egzaminów lub przeprowadzenie obrony pracy doktorskiej w trybie i na zasadach określonych w zarządzeniu nr 66 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 1954 r. w sprawie urlopów pracowniczych na dokończenie nauk (Monitor Polski Nr A-31, poz. 455); urlop powyższy może być udzielony przez zakład pracy jednorazowo lub w częściach, w wymiarze określonym przez jednostkę prowadzącą studia, po uprzednim uzgodnieniu terminu urlopu,
- 2) ryczałt na pokrycie poniesionych kosztów przejazdów i noclegów w celu uczestniczenia w wynikających z programu studiów zajęciach obowiązkowych i egzaminach, jeżeli siedziba studiów znajduje się poza siedzibą zakładu pracy; przysługujący ryczałt ustala w kwocie do 600 zł miesięcznie kierownik zakładu pracy, biorąc za podstawę liczbę i koszt przejazdów oraz koszt noclegu w przeciętnej wysokości 40 zł za 1 nocleg.

§ 8. 1. Świadczenia, o których mowa w § 6 ust. 1 i w § 7, nie przysługują pracownikowi w okresie odbywania stażu naukowego lub zawodowego w czasie studiów doktoranckich, jeżeli korzysta on w tym okresie z uprawnień wynikających z uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie krajowych staży naukowych i zawodowych dla pracowników naukowo-dydaktycznych i naukowo-badawczych oraz innych pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych gospodarki narodowej (Monitor Polski Nr 34, poz. 158).

2. Świadczenia, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 oraz § 7 pkt 1, nie przysługują pracownikom, do których mają zastosowanie przepisy § 8—10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1967 r. w sprawie warunków zatrudniania pracowników naukowo-badawczych w instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1967 r. Nr 32, poz. 157 i z 1970 r. Nr 30, poz. 250).

§ 9. Zakład pracy pokrywa koszty związane z prowadzeniem badań wynikających z programu studiów pracownika w ramach kwot przeznaczonych na utrzymanie utworzonego w myśl § 4 ust. 1 pkt 3 stanowiska badawczego.

§ 10. Organizację studiów doktoranckich dla pracujących bez oderwania od pracy oraz zasady odbywania tych studiów regulują odrębne przepisy.

§ 11. Minister Finansów określi zasady finansowania i wypłacania stypendiów, o których mowa w § 6 ust. 1, oraz tryb poboru kwot stypendiów podlegających zwrotowi.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) i prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski